תוך כדי עישון המקטרת התקדם מרטין בתוך הכפר. הוא הגיע לכיכר מרכזית, שם הכינו כבר זיקוקי-די- נור לקראת חגיגות יום העצמאות, וביניהם מתקן אשר אמור היה להפריח טילי

ברק מפוארים, זוהרים כמו שמש. ידידנו הדוב לא הכיר כלל דברים כאלה, ומתוך סקרנות התקרב למתקן, בו נתונות היו צינוריות מלאות אבק שריפה וחומרים דליקים אחרים. הוא כנראה התקרב יתר על המידה כי להט המקטרת שלו הצית את אבק השריפה. בוווום! בוווום!

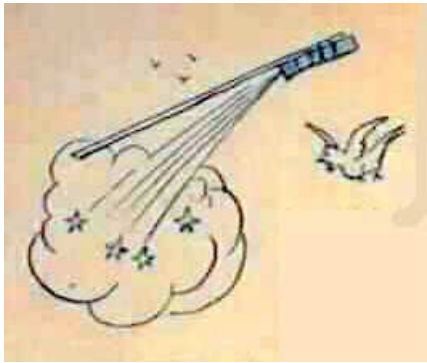

גלגל זיקוקי-די-נור התחיל להסתובב וזרק לאוויר את המטענים הדולקים והמתפוצצים בכל צבעי קשת.
האירוע הדהים את כל אנשי הכפר ובעלי החיים המקומיים. איש לא ציפה שהמתקן שהוכן לחג יתחיל לפעול פתאומית, באמצע היום.
רשף אחד נפל על טיל זיקוקים קטן, המונח ליד גלגל הזקוקים המסתובב, והדליק אותו. הטיל התרומם באוויר ברעש גדול ופגע בחתול, שישב בשקט על ארובת בית, והביט על המחזה. הטיל העיף את החתול באוויר והוא הסתובב שם בתוך אש צבעונית. החתול

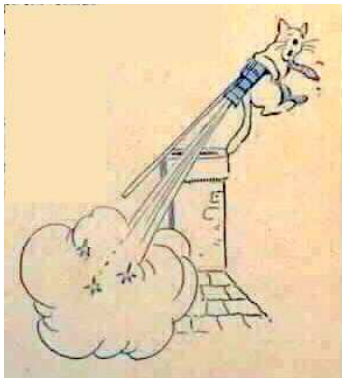

נבהל תחילה, אך אחר כך נהנה מאוד להתגלגל בתוך הלהבות הקרות כמו איזושהי חיה צבעונית משונה. גם כאשר בסוף התחיל לנחות על הקרקע, ידע שייפול בבטחה על ארבעת רגליו.
אלא שלמזלו הרע עבר שם צבע, עם סולם על גבו. על הסולם תלוי היה דלי צבע וכשהחתול פגע בסולם, הדלי התעופף באוויר.
באותו הזמן בגינה, לפני הבית הסמוך, ישב מר בונהויט, ובשלווה קרא עיתון. פתאום מהעץ שמעליו נפל סילון שלם של צבע אדום מהדלי שנתקל בעץ

והתהפך שם. ראשו של מרבונהויט נהפך אדום כולו, אך מה שעוד יותר גרוע, גם כוס היין הלבן, שעמדה על שולחן קיבלה צבע של יין בורדו אדום!
עצובות היו התוצאות של שתייה לשכרה

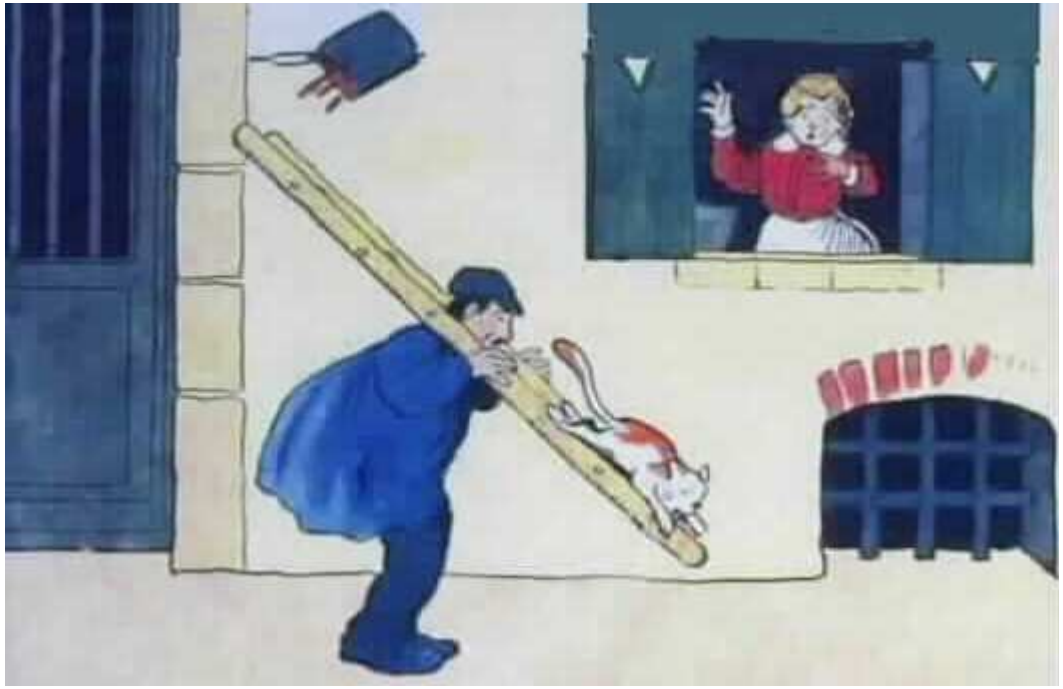

של ידידנו מרטין, אבל הוא בעצמו לא התרגש במיוחד מכל מה שקרה. הוא לא חשב כלל על הנזקים הרבים שגרמה שכרותו ואחרי שהתאושש קצת התחיל

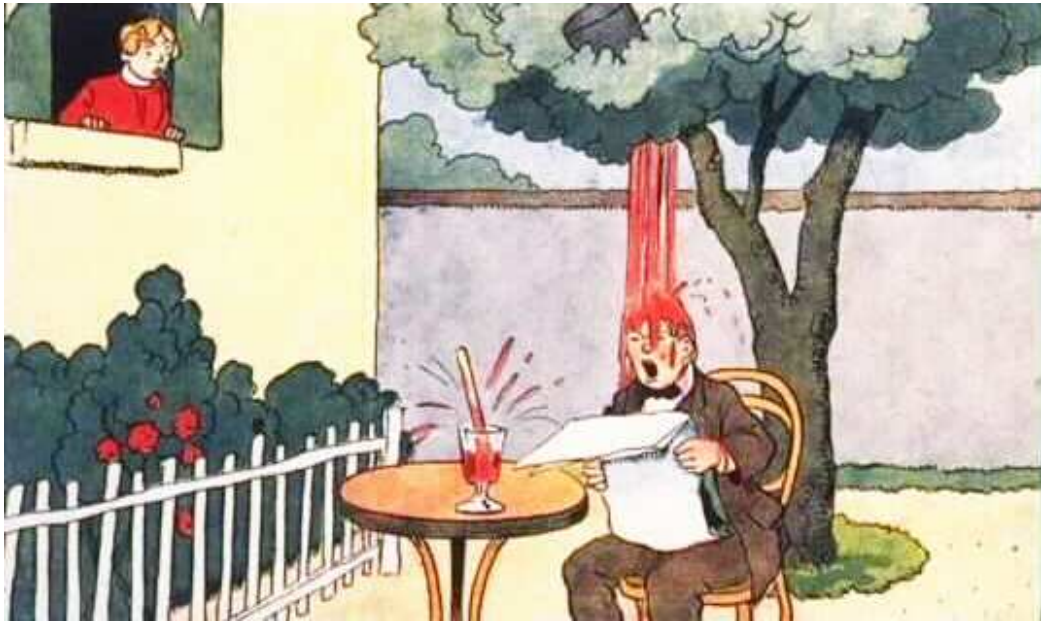

לחפש שוב את ידידיו טירקו ויוקו.
האמת היא ששני החברים האלה עקבו אחריו ומעשי השכרות שלו גרמו להם צער רב. הם ראו שהוא ממשיך ללכת ללא כוון ותוך כך עולה על ארגז חממה עם

חלונות זכוכית, שהוכן להנבטת מלונים. הזכוכית נשברה ומרטין השיכור בקושי יכול היה לצאת מהארגז, וכשבסוף יצא משם חדר לחצר בית סמוך. עמדה שם מלונה של כלב קטן. מרטין, שנזכר

בתעלולים אותם למד אצל סטניסלאוס, תקע את ראשו לתוך המלונה והתחיל לדחוף אותה לפניו. כך גם הגיע לגדת

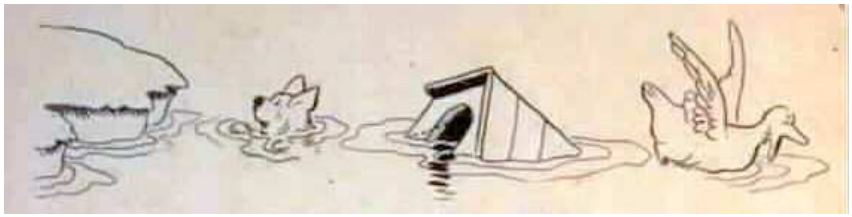

נחל שעבר בסמוך, ונפל לתוכו, עם המלונה ועם הכלב הקשור אליה. לקח לו זמן לצאת אל היבשה, אך כשהצליח להיחלץ כבר, נוטף מים כולו, להפתעתו הגדולה מצא שבפיו תקוע דג קרפיון גדול ויפה.

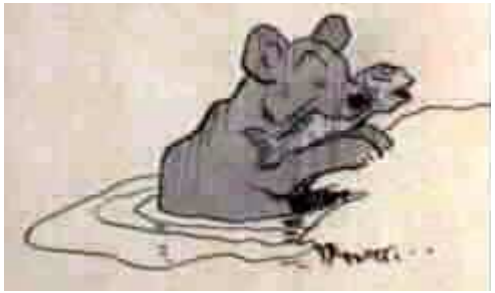

הדבר שעשע מאוד את מרטין. מה יעשה עכשיו עם השלל? אילו היה דוב מהקוטב הצפוני, היה אוכל את הדג בתאבון. אך מרטין לא היה דוב מסוג זה, ולא היה רגיל לאכול דגים. הוא הביט

סביבו ופתאום ראה תנור פחמים שעליו התחממה מחבת. רעיון יפה עלה למוחו של הדוב שלנו. הוא התקרב ושם את הדג לתוך המחבת החמה. אחר כך הסתתר והמתין לבעלת הבית. כעבור זמן היא יצאה כדי לראות האם דגיג הקטן, ששמה קודם במחבת, מטוגן כבר כראוי.

איזו הפתעתה הייתה לה זו, כשמצאה במחבת, במקום דגיג קטן שהיה בו קודם, דג קרפיון גדול, שיכול היה להספיק לארוחה נהדרת לבעלה ולילדיה, במקום האוכל הצנוע, אותו התכוונה להגיש.

בינתיים מרטין הצטרף לשני חבריו, אותם פגש בסמטה קטנה של הכפר. יוקו וטירקו קיבלו אותו בפנים חמורות. יוקו כעס על מרטין ששתה לשכרה כמו בן-אדם. "לא תהיה כל תועלת מהדוב הזה" הוא לחש לאוזנו של טירקו "הוא שתיין, הוא בעל חי גס! הוא יגרום לנו יותר צרות מאשר תועלת." והכלב נענע בראשו לאות הסכמה.

אך בינתיים הגיע זמן הארוחה. מה נאכל עכשיו? שאלו את עצמם החברים. אך פתאום ראו על אדן אחד החלונות שרשרת ארוכה של נקניקיות המונחות

בערמה. זה מה שנחוץ להם! אבל החלון הוא גבוה. איך להגיע לאוכל זה?
לא, דבר לא ייאש את שלושת החברים.
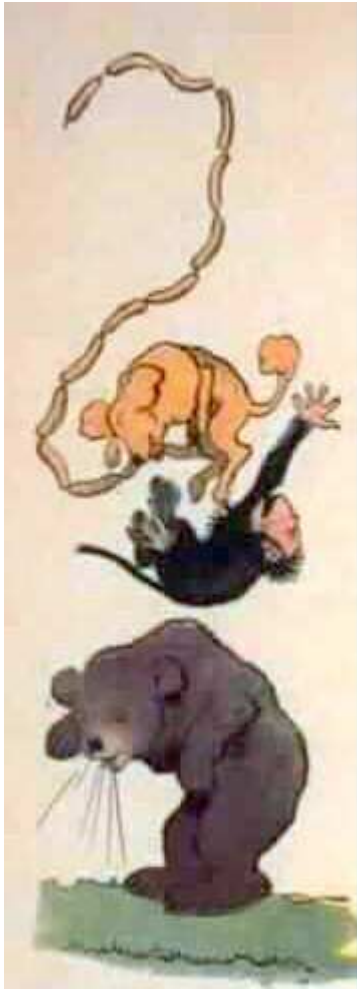
זה נעשה פשוט. יוקו טיפס על ראשו של הדוב, וטירקו עלה על ראשו של יוקו, כך שיכול היה להגיע לקצה שרשרת הנקניקיות. אלא שבאותו רגע מרטין, שכנראה הצטנן קצת כאשר שחה בנחל, התעטש בקול רם. המגדל שיצרו שלושתם התמוטט, יוקו וטירקו אבדו את שווי משקלם ונפלו על הארץ. למזלם הכלב לא עזב את קצה שרשרת של נקניקיות וזו נפלה כולה ביחד איתם. החברים התחילו עכשיו להתחלק בשלל, וזה תוך ויכוחים רבים, כי מרטין החליט לקחת את מרבית הנקניקיות והשאיר לשני האחרים אלא מעט. החלוקה לא הייתה שווה ואחרי שיוקו לקח את החלק העיקרי ממה שהשאיר מרטין, לטירקו לא נותרה אלא נקניקיה אחת.